

SANATHANA SARATHI - VELJAČA 2018.

GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOŽJEGA – AVATĀRA VANI

SPOZNAJTE STVARNOST TUGE I SREĆE

SRCE JE SREDIŠTE VRLINA

Svijet je ispunjen strahom i različitostima. Postoje različiti staleži, različite religije, različite političke stranke i tome slično. Kamo god pogledate, uočiti ćete razlike. Postoje razlike u mislima, riječima i djelima. Samo rođenje ovisi o načelu različitosti. Razlike ćete uočiti čak i među blizancima. U čemu je tajna?

Sreća i tuga međusobno su povezane

Dvojnosti na koje nailazimo u prirodi, na primjer dobro i loše, sjena i svjetlost, dobitak i gubitak i tako dalje međusobno su povezane. Mnogi intelektualci postavljaju pitanje zašto nam je Bog dao tuge i poteškoće, ukazujući na razlike u prirodi. Ali oni bi trebali znati da ljudski život ne bi imao vrijednosti kada ne bi bilo razlika. Ljudskost poprima vrijednost samo u svjetlu razlika. Svjetlost ima vrijednost zbog postojanja tame. Sreća nema nikakve vrijednosti kada nema tuge. Sreća i tuga nerazdvojno su vezane. Sreća ne pronalazi svoju različitost u odsustvu tuge. Tugu nije moguće osjetiti u odsustvu sreće. *Ugoda je razdoblje između dvije boli.*

Mnogi misle da se ljudske vrijednosti nalaze u intelektu. To je potpuno pogrešno poimanje. U voćnom plodu nalazi se slatki sok. Taj je sok zaštićen vanjskom gorkom korom. Kako bi sok mogao biti zaštićen da nema kore? Isto tako, ono što je loše neizravno štiti ono što je dobro. Slično tomu, trnje štiti lijepo drveće. U ime znanosti i pomodnog načina gledanja sve se stvari tumače u negativnom smislu. Ljudi su u potrazi za grmljem punim trnja, zaboravljajući na drveće koje nosi slatke plodove. Oni štite ono što je loše i uništavaju dobre stvari u prirodi. Njima nedostaje ispravno razumijevanje tuge i sreće.

Vi biste trebali znati da su tuga i sreća međusobno povezane. Kraj tuge obilježava početak sreće, i obrnuto. Kada bismo to pokušali objasniti tehničkim rječnikom, rekli bismo da će se svjetlost ugasiti kada isključite prekidač. Tama ne može doći

iz nekog drugog mjesta. Izostanak svjetlosti je tama i izostanak tame je svjetlost. Kada je jedno prisutno, drugo je odsutno (nije vidljivo). Tijekom dana ne možete vidjeti zvijezde. Znači li to da tijekom dana na nebu nema zvijezda? Ne. Vi ne vidite zvijezde zbog sunčeva sjaja i vi zamjećujete sunčev sjaj zbog njegove blizine planetu Zemlja. Ali osoba koja je slijepa ne može vidjeti sunčev sjaj. Isto tako, nedostatak sposobnosti razlučivanja čini čovjeka slijepim za njegovu istinsku stvarnost.

Jedna mala priča. Bio jedan hrom čovjek koji nije mogao hodati. Dogodilo se da je susreo slijepca. Budući da je slijepac imao zdrave noge, a onaj koji nije mogao hodati dobar vid, pomislili su da mogu pomoći jedan drugomu i tako su postali prijatelji. Počeli su posvuda ići zajedno. Slijepac bi nosio hromog čovjeka na svojim ramenima, a hromi bi čovjek usmjeravao slijepca dok su se kretali s jednog mjesta na drugo. Jednoga dana došli su do velikog polja krastavaca. Vidjevši krastavce, hromi je čovjek rekao slijepcu: “Ovdje ima puno krastavaca. Pođimo i pojedimo nekoliko da utažimo glad.” Slijepac je želio saznati postoji li kakva ograda oko polja. Hromi mu je čovjek odvratio da ne postoji. Slijepac je ponovno upitao postoji li negdje u blizini nekakav stražar. Hromi mu je čovjek rekao da nema nikoga tko bi čuvao polje. Slijepi je čovjek nakon toga rekao: “Ti krastavci mora da su gorki i nekusni jer nitko ne bi ostavio dobru ljetinu nezaštićenom.” Vidite, slijepac je imao dobar osjećaj za razlučivanje i zaključivanje, iako je bio zaklinut za osjetilo vida.

Prepoznajte božanskost koja vam je svojstvena

Usporedo s obrazovanjem trebali biste razvijati i razlučivanje – *viveka*. Knjiško je znanje beskorisno bez razlučivanja. Jednom je bio neki nerazumni čovjek kojeg je privukao zec što se skrivao u grmu. Nakon duge potjere uspio ga je uloviti. Držeći ga za jednu nogu, brojao je druge noge – jedna, dvije, tri. Iznenađeno je rekao da zec ima samo tri noge! Njegov prijatelj, koji ga je promatrao i pri tome se dobro zabavljao, rekao je: “Vidi! Moraš brojiti i nogu za koju ga držiš.” I on je dodirnuo nogu za koju je čovjek držao zeca kako bi uvjerio nerazumnog čovjeka. Slično tomu, ljudi zaboravljaju božanskost koja je prisutna u njima i upuštaju se u nerazborita djelovanja.

Čovjeku su važni obrazovanje i zdravlje. Zato mu je to dvoje potrebno. Glava nam služi za obrazovanje dok nam srce služi za zdravlje. Glava se bavi stvarima

svjetovne prirode i vanjskim aktivnostima – *pravritti*. Sredstva za život, hrana, posao, poslovanje i tome slično, sve je to povezano samo s glavom. Sve te aktivnosti poznate su kao vanjske aktivnosti – *pravritti*. Odlike kao što su ljubav, snošljivost, suosjećanje, ljubaznost i tome slično odnose se na srce. Srce je središte vrlina. Ako je glava vezana za vanjske aktivnosti – *pravritti*, srce je središte duhovnosti, povlačenja iz vanjskih aktivnosti – *nivritti*. Čak su i vanjske aktivnosti – *pravritti* sadržane u povlačenju iz vanjskih aktivnosti – *nivritti*.

Onaj tko ne vjeruje u Boga, istinski je slijep. S druge strane, čak i slijepa osoba može prepoznati postojanje svijeta. Studenti danas stječu samo knjiško znanje. Kako se razina knjiškog znanja povećava, tako se smanjuje razina praktičnog znanja. Oni sjede ispred karte svijeta i povlače crte između Argentine i Australije govoreći da su vidjeli ta mjesta. Kakvo iskustvo mogu oni izvući iz te vrste znanja? Pravo iskustvo nastaje tek kada oni stvarno otputuju na ta mjesta. Bez prakse, knjiško znanje nema vrijednosti. Usklađenost između onoga što vidimo i što čujemo predstavlja pravo obrazovanje.

Upanišade govore da su različitosti i inačice svojstvene onome što je u prirodi.

Gospod Kršna kaže u Bhagavadgīti: “Budući da je svijet prolazan i pun patnje, promišljajte stalno o Meni – *anityam asukham lokam prapya bhajasva māam.*”

Osoba koja provodi 24 sata u klimatiziranoj sobi neće znati njezinu vrijednost. Ona će cijeniti vrijednost uređaja za klimatizaciju samo kada iziđe van na vrelinu sunca. Zato nas sunce uči vrijednosti svježine. Vrijednost grijalice spoznaje se u planinskoj kućici. Električna energija potrebna je i uređaju za klimatizaciju i grijalici. Strojeva i uređaja je mnoštvo, ali je električna energija koja ih pokreće jedna. Sposobnosti ovise o vrsti stroja i uređaja i različite su. Električne žarulje su različitih boja i raznih jačina koja se mjeri vatima. U jednoj se sobi koristi električna energija manje jačine dok se u drugoj koristi žarulja koja daje više svjetlosti. Ali njihova je voltaža ista. Ista je božanskost prisutna u neznalice – *ajñāni* i u osobe obdarene duhovnim znanjem – *sujñāni* te osobe s božankom mudročću – *prajñāni*. Oni su poput tri žarulje različite jačine izražene u vatima, dok istodobno imaju istu voltažu božanskosti. Promjena na mentalnoj razini ne predstavlja stvarno napredovanje. Stvarno napredovanje uključuje promjenu srca. To je ono što je poznato kao povlačenje iz vanjskih aktivnosti – *nivritti*. Potrebno je uključiti srce u procesu razlučivanja. S jedne strane, vi imate um, a s druge strane srce. Um je poludjeli majmun, tijelo je poput mjehurića na površini vode.

Nemojte slijediti tijelo. Nemojte slijediti um jer ne znate kada i kako će skočiti, poput majmuna. Gledajući plod na stablu, majmun ga pokušava dosegnuti ostavljajući pri tom onaj koji drži u ruci. Čovjek danas na sličan način traži ono što je u vanjskom svijetu, ostavljajući ono što mu je svojstveno i urođeno, plod Božje ljubavi. Stablo oko sebe širi sjenu. Nerazborito je penjati se po sjeni stabla da bi se došlo do ploda. Voćku je moguće ubrati samo kada se popnemo na drvo. Trebali biste razumjeti stvarnost i pokušati proširiti svoje srce. To se ne odnosi na fizičko srce. Ako dođe do proširenja fizičkog srca, vi postajete bolesnik. Važno je duhovno srce.

Vežanost za svjetovno uzrok je čovjekove patnje

Ljudsko tijelo je primjer potpunog jedinstva. Na primjer, ako se ozlijedi noga u oku će se pojaviti suza. Slično tomu, kada se tijelo nađe u poteškoćama, duhovno se srce uznemiri. Dok je fizičko srce smješteno u točno određenom dijelu tijela, duhovno se srce nalazi posvuda po tijelu. Liječnici mogu obaviti operaciju i izvršiti presađivanje srca. Ali duhovno srce prožima sve, isto kao i istinsko Sebstvo – *ātman*. Istinsko Sebstvo – *ātman*, najviše duhovno biće – *puruša* boravi u gradu – *pura* kojeg čini tijelo. Upanišade kažu: “Jedan je prisutan kao duša u svim bićima – *eko vasi sarva bhūtantarātma*.”

Sva su tijela privremena i prolazna poput mjehurića na površini vode. Vi ne znate kada će se mjehurić rasprsnuti. Ali istinsko je Sebstvo – *ātman* trajno i sveprisutno poput struje. Ono ne poznaje razlike vezane uz narodnost, stalež, religije, zajednice ili rod. Vi često možete čuti da ljudi govore: “Ja sam uronio u ovaj svjetovni život – *samsāra*. Postao sam njegovim robom i proživljavam izazove i nevolje.” Ali, pitanje je drži li svjetovni život – *samsāra* vas ili ste vi ti koji držite svjetovni život svojom vezanošću? Priroda uma je slična prirodi ponašanja majmuna. Ljudi čuvaju kikiriki u posudi uskog grla. Privučen kikirikijem majmun uvlači ruku u posudu i zagrabi kikiriki. Kada majmun pokuša izvući ruku van, ona se zaglavi u uskom grlu posude. Majmun misli da netko drugi drži njegovu ruku s unutarnje strane posude. Čovjek je na sličan način zapleten u nevolje zbog svoje vezanosti za svijet. Kod ljudi danas ne postoji usklađenost između njihovih riječi i djelovanja. Oni su usvojili neprirodan način života. Slijedite vaše duhovno srce. Ono je pravi učitelj. *Slijedite učitelja, sočite se sa zloduhom, borite se do kraja i dovršite igru*. Prava sreća leži u jedinstvu s Bogom.

Bhagavānov božanski govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 22. travnja 1992. godine

Sjaj božanske slave

ISKUSTVO BLAŽENSTVA TIJEKOM PUTOVANJA SA SVAMIJEM

Sjećam se putovanja u Nilgiris iz Bangalorea (danas Bengaluru). U automobilu zajedno s Babom bio je i jedan dobar poznavatelj šumarstva. Ja sam bio blago potaknut da pokrenem raspravu i otvorio sam temu o sandalovu drvu. Kada sam bio producent radioprograma u Bengaluru, jednom sam prilikom trebao stručno pregledati tekst o tom drvetu. Autor teksta, vrhunski stručnjak na tom području, izjavio je da je sandalovo drvo nametnik. Budući da sam ja bio taj koji je trebao baciti rukavicu, rekao sam: “Sandalovo drvo počinje svoj život kao nametnik” i čekao da moj sugovornik to opovrgne. Naravno, ta je činjenica za njega predstavljala novinu i on je obrazlagao nadugo i naširoko, pokušavajući me pobiti. Ja sam predložio da se stvar iznese pred neovisnim sucem, profesorom botanike na Sveučilištu u Madrasu, koji je bio specijalist za bolesti drveća. “Koliko ulažeš?” upitao me je. Ja sam spomenuo sto rupija. Baba je vidio da ulazimo u zabranjeno područje. Kada je moj sugovornik izjavio: “To ćete sve trebati platiti odjednom”, Baba se upleo u razgovor i usmjerio našu pozornost na nebo na zapadu koje je počelo poprimati crvene obrise. Za vrijeme vožnje, često bi tema rasprave bila neka mitološka priča, ili poveznica iz upanišada, ili neki aforizam iz vedskih tekstova. Sve je to ovisilo o tome koje su se osobe nalazile u automobilu. Ono što je bilo poželjno je očaravajući dvoboj koji bi obično završio u rasplamsavanju žestoke rasprave i željno čekanoj rečenici “*Bangaru – zlato moje*”, od strane Bhagavāna.

Jednom je Baba primijetio majku koja je išla putem: dijete je nosila na boku, a tešku košaru na glavi. Sljedećeg je dana bio Dipāvali, blagdan svjetlosti, kada se mora odjenuti nova odjeća. Baba je rekao da zaustave automobil. Kao odgovor na naša pitanja, ona nam je kazala da je čula za Sai Babu, da je nekoliko ljudi koje

ona poznaje bilo na hodočašću u Puttaparthiju i da se ona isto tako zavjetovala da će tamo otići i imati Babin daršan. Baba je blagoslovio majku i dijete i dao joj novac za novu odjeću uz riječi: “Tvoj je zavjet ispunjen. Ja sam Sai Baba.” Ona je pala pred Babina stopala i ostala gledati u automobil pitajući se je li to bio san, dok smo mi nastavili vožnju.

Baba zna, kilometrima unaprijed, da će slijepa osoba ili ubogi prosjak tražiti milostinju iz automobila koji prolaze. On se opskrbi s novčanicom od pet ili deset rupija nekoliko minuta unaprijed i želi da se automobil zaustavi upravo ispred ispružene ruke. Znajući da onaj tko ne vidi ne može ni znati koja je vrijednost komadića papira koji mu je stavljen u ruku, Baba se pobrine za njega i kaže mu: “Evo! Ovo je novčanica od pet rupija. Drži ju čvrsto.” Svaki njegov pokret je lekcija za one koji promatraju ili svjedoče.

Kada vlada dobro raspoloženje a ljubav se prelijeva, Baba može “stvoriti” slatkiše ili kekse za suputnike u automobilu. Jednom kada se Baba vraćao iz Hyderabad u Puttaparthi, On je pronašao samo ukusne stvari u limenkama koje je priredio domaćin, a koje će nam On podijeliti tijekom dugog putovanja. Drugi put je naredio da se automobil zaustavi pored gomile uličnog otpada. Zatim me zamolio da podignem kamen i da Mu ga donesem. Ja sam odabrao veliku gromadu, ali On ju je odbacio! On je želio još veći kamen i da bude plosnat. Takav je dospio u Njegove ruke. On mi ga je vratio već sljedeći trenutak. Ali kamen se pretvorio u slatkiš iste veličine, oblika i težine. “Onaj drugi bi bilo preteško razlomiti na komade”, rekao mi je dajući mi upute da dam po komad svakome.

Vožnja automobilom od Trichinopolyja (danas Tiruchirappalli) u Palamaner pružila mi je nezaboravnu priliku da svjedočim još jednom vidu Njegove ljubavi. Mi smo trebali stići u Bengaluru, ali umjesto da se uputimo kraćim i boljim putem preko Salema, Baba je odlučio da ćemo ići preko Palamanera. Time je Baba želio izbjeći cijeli niz “primanja” koja su uz put pripremali određeni razmetni pojedinci bez službenog odobrenja. Skrenuli smo s glavnog puta zbog kotača koji se na tajnovit način izmjestio! Vlasnici odmarališta Forest Rest House bili su iznenađeni kada se Babin automobil zaustavio oko 22.00 sata. Baba je poslao jednoga od nas da nabavi večeru iz hotela i, srećom, mi smo se vratili s obiljem hrane iako je kuhinja već odavno bila zatvorena. No odmaralište više nije imalo slobodnih kreveta, pokrivača, visećih mreža za spavanje i slično. A noćni je zrak bio jako hladan. Baba je dijelio s nama ono što je bilo neizbježno. Mi smo Ga jedva uspjeli

nagovoriti da uzme šal s kojim se jedan poklonik šepurio ogrnuvši se njime u Tiruchirappalliju. San nam je sklopio oči i mi smo uronili u tišinu. Kada sam se probudio u zoru na golom madracu, utvrdio sam da me šal grije od glave do pete. Baba, naša majka, tiho se prikrao dok sam spavao i nježno me pokrio. Kad sam shvatio što se dogodilo, rasplakao sam se kao malo dijete. Kako bih drugačije i mogao izraziti svoju veliku sreću i zahvalnost na lekciji kojoj me poučio?

Izvadak iz knjige “Loving God” gospodina N. Kasturija

Vi i univerzum ste jedno, vi i apsolut ste jedno, vi i vječno ste jedno. Vi niste pojedinac, određena osoba, prolazni. Osjetite to. Znajte to. Djelujte u skladu s tim.

Baba

VIDENJE BOGA

Vinod Kumar Passi

Godine 1971. bilo mi je dvadeset godina i bio sam student u New Delhiju s namjerom da postanem ovlaštenu računovođu. Jednoga dana u kolovozu otišao sam u posjet prijatelju i u njegovom sam domu susreo jako starog dužnosnika zračnih snaga Indian Airlinesa (danas Air India). On je bio duhovna osoba snažne intuicije, koja je točno mogla pročitati crte na dlanovima i duše ljudi i običavao im je govoriti o njihovoj budućnosti. Kada je on pogledao moj desni dlan i donji dio lijeve ruke, rekao mi je da ću se odreći svjetovnog života i da ću živjeti u ašramu. Međutim, on je isto tako rekao da ću se oženiti u dobi od oko 30 godina i da ću imati dvoje djece. On je predvidio još nekoliko drugih stvari vezano uz moju budućnost, a većina toga meni se tada činila nevjerojatnim. Ja sam se u to vrijeme pripremao za završni ispit za ovlaštenog računovođu i on mi je još rekao da ću proći na ispitu (stopa prolaznosti bila je samo 5%). Tada ja nisam vjerovao u Boga i njegovo predviđanje da ću se odreći svjetovnog života i da ću živjeti u ašramu za mene je bilo nezamislivo.

Moje prvo iskustvo Svamijevih božanskih igara – *līlā*

Otpriblike mjesec dana nakon što sam upoznao tog gospodina, ja sam upoznao Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu. Bilo je to u rujnu 1971. godine. Uzeo sam odmor da bih pripremio ispit i otišao sam u Udaipur k svojoj sestri. Želio sam biti na nekom tihom mjestu, prikladnom za učenje. Dok sam bio u Udaipuru, susreo sam prijatelja moga šogora, koji je bio veliki poklonik Shirdi Sai Babe i Sathya Sai Babe. Svami mu je tijekom mnogih razgovora nabrojio sve datume kada je on posjetio Shirdi. Moj je šogor bio ateist i nije vjerovao u Boga. U stvari, on je često ismijavao svog prijatelja. Jednoga dana dok je njegov prijatelj izvodio bogoštovni obred – *pūjā*, on je zaplakao i rekao Svamiju da ga boli kritiziranje Svamija od strane mog šogora. Dok je tako plakao pred Svamijevim fotografijama, on je odjednom primijetio da je jedna od fotografija u cijelosti prekrivena vibhutijem, a jedna druga kurkumom. Sljedećeg dana on se trkom uputio do mog šogora i rekao nam da dođemo i pogledamo što se događa u njegovom domu. Mi smo se uputili tamo i vidjeli kako vibhuti i kurkuma padaju iz Svamijevih fotografija. Mi smo isto tako poslušali Svamijev govor i bhajane koji su bili snimljeni na gramofonskoj ploči. Priznajem, to nas je privuklo i željeli smo saznati nešto više o Njemu. Prijatelj mog šogora dao nam je nekoliko knjiga o Svamijevom životu i učenjima. Ja sam ih počeo čitati i potpuno izgubio zanimanje za moj studij. Nakon dva mjeseca boravka u Udaipuru, vratio sam se u Delhi kao promijenjena osoba. Donio sam sa sobom Svamijevu fotografiju velikog formata i počeo sam Mu redovito iskazivati štovanje. Moji su roditelji bili iznenađeni što je njihov sin, koji do tada nije vjerovao u Boga, počeo Njemu upućivati molitve. Otišao sam u Sai centar u Delhiju i počeo sam provoditi nesebično služenje – *sevā* i sudjelovati u pjevanju bhajana. Uz svu tu preobrazbu do koje je u meni došlo, ja nisam bio u stanju obaviti velike pripreme za završne ispite za ovlaštenog računovođu koji su bili na rasporedu u studenom. Bio sam siguran da ih neću moći položiti. Nakon što su dva dijela ispita održana, studenti su se uključili u štrajk i po prvi puta ispit je u Delhiju bio otkazan!

U ožujku 1972. godine Svami je trebao posjetiti Delhi. Bili smo jako oduševljeni i počeli smo raditi pripreme za Njegov posjet. Kada je Svami došao, vladala je velika radost i deseci tisuća ljudi imali su milost Njegovog daršana. Ja sam imao sreću biti među 30 mlađih koji su radili kao članovi Seva Dala i Svami nam je osobno dao bedževe. Tako je osnovana prva Seva Dal grupa (grupa za nesebično služenje) u Delhiju. On nas je pozvao u malu prostoriju i održao nam govor.

Duboko me se dojmilo kad je rekao da svi mi želimo nagomilati bogatstvo i izgraditi vlasništvo kako bismo u starosti mogli sretno živjeti. Ali ako budemo provodili nesebično služenje, On će nam dati mirovinu u starosti. Tako nas je On uvjerio da ne trebamo brinuti o bogatstvu i vlasništvu.

Konačno, u svibnju 1972. pristupio sam završnom ispitu za ovlaštenog računovođu i prošao u prvom pokušaju samo zahvaljujući Njegovoj milosti. Međutim, moj je otac umro nekoliko dana prije no što su bili objavljeni rezultati u srpnju 1972. godine. Od srpnja 1972. godine do studenog 1977. godine ja sam posjetio Puttaparthi puno puta i imao sam nekoliko iskustava o kojima ću posebno pisati.

Duboko duhovno iskustvo

Jednoga dana, krajem prosinca 1977. godine ja sam izgubio svjesnost o vanjskom svijetu. Moje je cijelo tijelo bilo ispunjeno svjetlošću i jedino što sam mogao vidjeti bila su svjetla u različitim bojama koja su se pojavljivala pred mojim očima. U mojim su ušima odzvanjali bhajani. Nisam mogao spavati noćima. Kada bi mi poslužili hranu, nisam mogao pojesti više od jednog do dva zalogaja i nisam osjećao glad. Iako je bilo jako hladno u prosincu, ujutro dok bih se kupao, nisam osjećao da je voda hladna. Tijekom nekoliko dana vidio sam toliko svjetlosti da sam više volio sjediti u mračnoj sobi. Da bi mi odveli pozornost od stanja u kojem sam se zatekao, moja braća i sestre bi me običavala odvesti u kino. Kad bih ušao u kino dvoranu, nisam mogao ostati u njoj duže od nekoliko minuta jer nisam mogao podnijeti svjetlo. Izgubio sam zanimanje za obavljanje bilo kakvog posla. U to sam vrijeme radio kao službenik u računovodstvu u tvrtki koja se bavila preradom papira. Direktor, upravitelj te tvrtke bio je duhovna osoba i dozvolio mi je da sjedim u uredu iako nisam ništa radio. Vrijeme mi je prolazilo u čišćenju ureda i uređenju svetišta. Jedna od prostorija koja je služila kao spremište u našoj kući bila je pretrpana beskorisnim stvarima. Raščistio sam ju i pretvorio u prekrasno svetište u kojem sam stavio velike Svamijeve fotografije.

Razvio sam snažan osjećaj odricanja i osjećao sam da mi svjetovni život nije namijenjen. Sve što sam uštedio potrošio sam na Božji posao. Jednom sam ušao u hram u Connaught Place u New Delhiju u kojem je pisalo: “Ako ponudiš deset rupija, Bog će se pobrinuti za cijeli tvoj život.” Pretražio sam džepove i utvrdio da imam samo jednu novčanicu od deset rupija koju sam i ponudio tamo u hramu. Kasnije sam uvidio da nemam novca za autobusnu kartu da bih se vratio kući te

sam radosno hodao do kuće koja je bila udaljena otprilike pet kilometara. Moja majka i mlađi brat, koji su bili ovisni o meni, bili su zabrinuti kako će preživjeti ako ja ne budem radio i primao mjesečnu plaću.

Nesebično služenje – *sevā* u Puttaparthiju

Ta se situacija nastavljala i dalje i ja nisam osjećao potrebu da obavljam bilo kakve svjetovne poslove i izvršavam dužnosti tijekom prva dva mjeseca 1978. godine. Želja za odricanjem od svjetovnog života bila je jako snažna. Moje sestre, braća i šogori, zabrinuti za stanje moga uma, odveli su me egzorcistu, istjerivaču zlih duhova. On je proveo nekoliko pokušaja da me nadvlada, ali nije u tome uspio. Isto su me tako odveli alopatskom liječniku koji je mislio da sam mentalno bolestan i dao mi je lijekove, ali ništa se nije promijenilo. U ožujku 1978. godine Svami je posjetio Delhi. Jednoga dana, kada je u kući koju je posjetio Svami bio poslužen ručak za poklonike, On mi je odjednom prišao i prodorno me pogledao. Od tog trenutka pa nadalje ja sam postao “normalan” i vratio sam se obavljanju svojih svjetovnih dužnosti. Vratio sam se u istu tvornicu papira gdje sam radio i oni su bili sretni što sam se vratio natrag. Ovo iskustvo u potpunosti je promijenilo moj život i ja nisam imao nikakve želje za bogatstvom.

Imao sam snažan osjećaj da bih trebao otići u inozemstvo i tamo širiti Svamijevu poruku. Otišao sam do jednog prijatelja koji je bio zaposlenik u putničkoj agenciji i upitao ga gdje je moja putovnica. On mi je rekao da ja nikada nisam podnio zahtjev za izdavanje putovnice i čim podnesem zahtjev, on će mi pomoći da ju što prije dobijem. Tek tri godine kasnije, u travnju 1980. godine ja sam otišao u Bahrein i tamo pokrenuo Sai centar zajedno s nekim mojim prijateljima koji su isto tako bili ovlašteni knjigovođe.

Od travnja 1980. godine do listopada 1984. godine radio sam u Bahreinu. Nakon toga, u studenom 1984. godine Svami me je zamolio da dođem u Puttaparthi i da radim ovdje. U rujnu 1984. od tajnika Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje (SSSIHL) dobio sam pismo da dođem i pridružim se radu u Instituta. Rekao sam Svamiju da ne želim plaću sve dok imam imalo ušteđenog novca. Mnogo puta prorektor i ostali tražili su od mene da prihvatim neku vrstu plaće, što sam ja odbio. Od tada ja radim ovdje u raznim ustanovama gotovo 33 godine, a da ne primam plaću ili naknadu.

U travnju 1982. godine Svami je došao u Delhi i blagoslovio naše vjenčanje. Svami me je blagoslovio s dvoje djece i kazao mi da se brinem o njima. Ja sam imao ograničene želje, a moja supruga i djeca su mi se pridružili u jednostavnom načinu života s ograničenim sredstvima. Jednom mi je prilikom Svami dao nešto novca da odvedem moju djecu na ljetovanje, ali ja sam istoga trenutka odbio prihvatiti bilo što od Njega i rekao sam Mu da ću ga zamoliti za sve ono što će mi biti potrebno. On me je strogo ukorio rekavši da poklonik ne smije odbiti kada mu Bog nešto daje. Rekao je i da mi je On dao ovo tijelo kako bih mogao obavljati Njegov posao.

Došao sam u Prasanthi Nilayam sa željom da služim uz Njegova lotosna stopala i ni u jednom trenutku nisam poželio tražiti bilo kakvu naknadu ili povlaštenu položaj. Upućujem molitve Bhagavānu da i dalje nastavim služiti uz Njegova lotosna stopala do posljednjeg daha.

autor je izvršni dužnosnik u Sri Sathya Sai središnjoj zakladi u Prasanthi Nilayamu

OSOBNOST SVAMIJEVE MILOSTI

Kuppam Vijayamma

Milost je dar od Boga, dan čovjeku da bi uživao u mirnom i skladnom životu. Vjera i povjerenje u Boga donose Njegovu milost u obilju, u vrijeme koje On odabere. Milost ima u sebi skrivenu nevjerojatnu moć i može dovesti do čuda koja nismo u stanju pojmiti. Svi oni koji su dostojni Njegove milosti, zahvaljujući njihovim vrlinama i dobroti, uzdignuti su do razine vrhunske radosti. Oni čija je predanost iskrena, oni koji teže za unutarnjim uvidom samospoznaje, doživljavaju krajnju milost iz izvora trajne radosti. Jednousmjerena predanost je ključ koji otključava Božju milost na najlakši način. Bog uvijek ustraje na nesebičnom služenju drugima, jer se u nebičnom služenju krije sjemenka ljubavi za Njega. Potpunim predavanjem Gospodu uranja se u slatkoću i nevjerojatnu moć milosti koju nije moguće opisati. Oni koji su se u potpunosti predali mogu biti potpuno uvjereni u očinsku zaštitu vrhovnog učitelja, jer On preuzima potpuni nadzor i daje sigurnost te oslobađa od tereta koji nosimo. Jednom, kada sve pređe pod Njegov nadzor, sve nepotrebne misli i brige iz svakog zakutka uma su velikom brzinom

uklonjene. Hoćemo li zadobiti Njegovu milost, koja se prosipa trajno, u potpunosti je u našim rukama. Kada se borite i uložite iskren napor, kada težite svim srcem i dušom, milost će se sama spustiti na vas i uroniti vas u ocean radosti i zanosa.

Preobrazba mog oca

Bog, koji je jedini vlasnik te moćne sile i njezin izvor, glavna elektrana, s ljubavlju dostavlja svoju milost onim tražiteljima na duhovnom putu – *sādhaka* koji to zaslužuju, koji mole i neprestano teže za znanjem o Sebstvu. Milost daje odvažnost i snagu onima kojima je to potrebno. Ona se protivi izazovima i dovodi do preobrazbe čovječanstva – što je istinski plod milosti. Niti jedan atom ne može se pokrenuti bez Njegove milosti. Obilje Božje milosti jedini je odgovor i rješenje za sve probleme u životu.

Ovdje bih željela pisati o mom ocu, pokojnom gospodinu Radhakrishni. On nikada nije podržavao duhovne učitelje – *guru*, mudrace – *sādhu*, isposnike – *sannyāsin* kao samozvane duhovne vođe. Umjesto toga, on je više volio izravno služiti potrebite. Kada je takva osoba pristala posjetiti Puttaparthi s cijelom obitelji, to je nama bilo prvo iznenađenje. Dogodilo se to davne 1945. godine. Iako je on znao da je Svamiju samo devetnaest godina i da kaže da je utjelovljenje Boga – *avatāra*, on je pristao susresti se s Njime. To je bilo drugo iznenađenje. No otac je čvrsto postavio jedan uvjet: ostat će u Puttaparthiju najduže tri dana. Tijekom prvog Svamijevog daršana, bez bilo kakvog razgovora, bez bilo kakvih govora ili rasprava, bez bilo kakvih obećanja ili čuda, otac se predao Svamiju! Trećega dana, kada je Svami upitao oca koliko će ostati u Puttaparthiju, bez ikakvog okolišanja on je ostavio Svamiju da donese odluku. To je bilo najveće iznenađenje!

Tako da smo svi mi lijepo ostali tamo sljedeća tri mjeseca. Do toga je došlo samo zahvaljujući Svamijevoj milosti. Svami je moga oca osvojio već na prvi pogled. Inače, da osoba poput moga oca prihvati mladog devetnaestogodišnjeg Svamija bez ikakvih pitanja, bilo je naprosto nezamislivo. Ne samo moga oca, Svami je osvojio sve nas samo svojom milošću. Usprkos svim odvrćanjima i negativnim uvjeravanjima koji su nas pratili tijekom putovanja, usprkos gomile upućenih kritika, mi smo ostali time netaknuti. U stvari, u našim umovima nije postojala ni najmanja sumnja. Neki ljudi su nas smatrali nerazboritima zbog naše nepromišljene i trenutačne odluke, ali mi smo do dana današnjega sretni što možemo uživati i kupati se u Njegovoj neizmjerne milosti još od 1945. godine.

Svami se brine za moje vjenčanje

Dopustite mi da podijelim s vama jedan nevjerojatan i nepojmljiv događaj. Puno godina prije no što je došlo do moga vjenčanja, Svami me je uvjerio, kao izraz svoje ljubavi i milosti, da će On sam obaviti moje vjenčanje na dan koji On odabere – a da će isto tako On odabrati i muža za mene. Kao što je to Svami i obećao, kada je došao trenutak, sve se dogodilo prema Njegovoj božanskoj volji. To je u potpunosti nemoguće opisati bilo kojim brojem riječi ili stihova.

Mladoženja se zvao Hem Chand iz Madrasa (Chennai), a naši očevi su se poznavali. Članovi te ugledne obitelji bili su Svamijevi poklonici. Svami je odredio datum vjenčanja za 22. veljače 1948. godine, a mjesto održavanja vjenčanja trebalo je biti moje rodno mjesto Kuppam, nepristupačno selo do kojega je teško doći zbog loših puteva. Kako je to trebalo biti prvo vjenčanje u obitelji, svi su očekivali da će vjenčanje biti obavljeno s puno raskoši i sjaja. Moj i mladoženjin otac bili su poznati ljudi, voditelji mnogih ustanova i vijeća, visoko obrazovani i poštovani. Ali naša je obitelj bila u velikoj financijskoj krizi i nenadano nas je vjenčanje dovelo u tešku situaciju.

Svami, naš spasitelj, uvijek je stajao pored nas, u svakom trenutku, sa spremnim rješenjima za naše beskrajne probleme. Mi smo se predali Njegovim lotosnim stopalima i nismo znali kako predočiti naš neugodan položaj. Svami nas je obilato blagoslovio. Uvjerljivim i snažnim glasom On nam je rekao da će se On za sve pobrinuti i da će se vjenčanje obaviti u velikom stilu. Svami nas je u to uvjerio prije puno godina i ovim je riječima On to ponovno potvrdio. Mi smo se vratili natrag u naše selo nevjerojatno osnaženi, odvažni i puni povjerenja – bez i najmanjeg traga sumnje.

Popis gostiju, rođaka, prijatelja, dužnosnika i drugih bio je velik. Tako da je priprema velike dvorane i smještaja u tako udaljenom selu kao što je Kuppam bilo nemoguća misija. Nevjerojatna je i sama pomisao na koji je način taj problem bio riješen, a rješenje se pojavilo iznenada, odmah pored naše kuće. Zamindar, najveći zemljoposjednik u Kuppamu, obavijestio je mog oca da cijela njegova obitelj ide u inozemstvo na tri mjeseca. Kada mu je moj otac spomenuo vjenčanje, on je odmah ponudio cijelu svoju palaču koja se zvala Thimna Jamma palača – onoliko dana koliko će to biti potrebno. Palača koja nam je ponuđena bila je tako velika da smo mogli smjestiti tri puta više ljudi od onog broja koji se našao na našem popisu.

Palača je imala dovoljan broj soba, dvorana i sve što je potrebno za ugodan boravak, kao i prekrasan namještaj i opremu. Mi smo zahvalili Svamiju što je uredio Zamindarovo putovanje u inozemstvo i što nam je ostavio cijelu palaču na raspolaganje. Brojni su problemi riješeni u tren oka, dok smo mi samo sjedili kod kuće.

Pomoć je dolazila sa svih strana, čak i da ju nismo tražili, jer su mog oca svi poštovali. Ubrzo je palača zablistala osvijetljena lampama jer u to vrijeme još nije bilo struje, a cvjetni su ukrasi bili prekrasni. Šareni su ukrasi visili posvuda, cvjetni su vijenci krasili prozore i vrata. Sve je izgledalo veličanstveno. Sve je bilo spremno, puno prije zakazanog roka.

Svami je stigao iz Puttaparthija automobilom 21. veljače, obasjan svojim očaravajućim osmijehom, blistajući poput lotosa. Dočekali smo ga i primili s puno predanosti i ljubavi. Uz dužno poštovanje i počast, mi smo Ga slijedili na drugi kat palače. Mladoženjini gosti su bili smješteni na trećem katu. Mi smo se smjestili na prvom katu, a samo vjenčanje trebalo se obaviti u prizemlju. Svi su bili sretni i zadovoljni rasporedom i uređenjem.

Podij za vjenčanje bio je ukrašen vijencima cvijeća, a cvjetni su ukrasi zračili i širili miris. Na dan koji je kao povoljan za vjenčanje odabrao Svami, 22. veljače, glavna je dvorana bila ispunjena do posljednjeg mjesta ljudima koji su došli sa svih strana. Svami je stigao u društvu nekolicine poklonika i izgledao je poput blistavog mjeseca okruženog zvijezdama. Sjeo je na ukrašeni stolac neposredno uz podij s moje strane, moja mila Sai majka. On je vodio svećenike u pjevanju mantri i kada je nastupio povoljan trenutak, kružnim je pokretom ruke materijalizirao ogrlicu sreće s okruglim zlatnim privjeskom– *mangalasūtra*, čija je nit bila svježe uronjena u kurkumu oker boje. Svami je zamolio mladoženju da ju zaveže oko moga vrata s tri čvora. Dok je on to radio, Svami je sipao žutu rižu po našim glavama. To je trajalo prilično dugo. Žuta riža se stalno množila i ispadala iz Njegove desne ruke. Pjevanje mantri i lijepi zvukovi glazbenih instrumenata bili su u punom zamahu. Radosni uzvici ljudi i glasni pljesak sa svih strana odjekivali su i ispunili dvoranu energijom. Mi smo osjećali kao da su svi bogovi i božice došli sa Svamijem na naše vjenčanje kako bi nas blagoslovili i bili na Njegovom daršanu. Nije ni čudo, s takvom božanskosti posvuda, svi su okupljeni bili u stanju zanosa koji nije moguće ni zamisliti.

Mnoštvo je uživalo u prilici da može vidjeti vjenčanje, da može vidjeti kako izgleda palača iznutra i imati Svamijev daršan. Svi su hvalili kako je sve dobro i lijepo uređeno, a neki nisu mogli ni govoriti jer su njihovi želuci bili puni dobre hrane koja se nudila u izobilju. Svami je ustrajao na tomu da će se On pobrinuti za primanje koje će se održati navečer. Lijepa je sjedalica bila prekrasno urešena cvijećem za Svamija, a miris cvjetova jasmina širio se posvuda velikom dvoranom. Baršunasti tepih prekriven cvijećem bio je spreman za novovjenčani par. Svi su sklopljenim rukama iskazivali svoje poštovanje Svamiju. Na opće iznenađenje svih, Svami je s puno ljubavi primorao par da zauzme sjedalicu koja je bila namijenjena Njemu. Mi smo bili tako zadivljeni da smo samo gledali u Njega širom otvorenih očiju. Svami nam je priredio još jedno iznenađenje: “Kako bih ja mogao pjevati sjedeći na sjedalici?” Svami nas je primorao da sjednemo na sjedalicu i mi smo se morali povinovati Njegovoj zapovijedi. Svami je sjeo prekrivenih nogu na tepih i tijekom sljedeća tri sata samo pjevao – bez instrumenata i pjevača koji bi Ga pratili. Klasične su pjesme osvojile sve takvom slatkoćom da su gosti zaboravili na sebe i izgubili pojam o vremenu. Svi su uronili u ocean blaženstva. Po završetku pjevanja tamo je ostao Svami, i samo Svami. Ljudi su krenuli prema Svamiju na tako suludi način kao da su izgubili svijest. Svami je s puno ljubavi umirio mnoštvo i uputio se na kat. Mi smo svi otišli u vrt gdje je bila pripremljena večera pod mjesecinom, dok nas je Svami promatrao odozgo, sretan poput majke koja promatra svoju djecu. Kao da nije svjestan svega što se događa, Svami je pohvalio moga oca na odlično obavljenim pripremama. Svami je prosuo toliko milosti na moju obitelj da smo nedirnuti prebrodili razarajuće poplave problema bez i najmanje ogrebotine. Sljedećeg nas je dana Svami oboje zadirkivao: “Nemojte Me zaboraviti.” On nas je pozvao da dođemo u Parthi i zatim se odvezao automobilom – nakon što je blagoslovio sve prisutne. Iako smo plivali u oceanu radosti, čekalo nas je plaćanje računa.

Zadivljujući čin Svamijeve milosti

Otac je u potpunosti bio osujećen u sudjelovanju u prekrasnim pripremama i hrani. No stalno su ga stizali komentari od strane bliskih rođaka i prijatelja što je potrošio toliko novaca. Neki su išli tako daleko da su ga pitali je li mu još što preostalo za ostalo šestero djece. Mnogi su bili upoznati s našim teškim financijskim položajem i pitali su moga oca kako mu je pošlo za rukom dobiti tako veliki zajam. Siroti otac

nije znao kako platiti ogromne troškove. U nemogućnosti da se suoči sa sramotom, on je nekamo nestao.

Moj brat Krishna Kumar i upravitelj obavili su razgovore s grupama ljudi koji su sudjelovali u pripremi vjenčanja. Prva je bila grupa dobavljača namirnica, nakon toga slijedili su kuhari, sluge, cvjećari, dekorateri, mljekari, osvjetlivači, dobavljači drva i drugi. Svi su mislili da će biti puno rasprave vezano uz podmirenje njihovih računa, da će biti neizbježna borba. Na naše iznenađenje, sve je prošlo mirno. Moj je brat izišao van i žmirkao poput osobe koja ne vjeruje što se dogodilo, a zatim se uputio u potragu za mojim ocem. Kada smo mi upitali upravitelja za plaćanje, on nas je promatrao u nedoumici i otišao. Nakon nekog vremena moj su nas otac i brat dočekali s velikim osmijehom i sa suzama te nas izvijestili da su svi računi podmireni, ali nisu nam ništa više od toga kazali ni objašnjavali.

Sljedeći je korak bio prilično prizeman jer nas je naš otac zamolio da se spakiramo i odemo u Parthi što je prije moguće. Kada smo se poklonili pred Svamijevim lotosnim stopalima i oprali ih našim suzama radosti, Svami nas je umirujuće potapšao po leđima, kao da se ništa nije dogodilo. Kako je samo potihom Svami podario svoju veliku milost! To nije moguće opisati riječima, niti je moguće zamisliti. Njegova je milost uvijek spontana, neprestana i zlatni doprinos poklonicima. Tek 58 godina kasnije, kada je moj brat pokazao dokaz u svojoj knjizi “Bala Sai Leelamrutham”, mi smo saznali što se stvarno dogodilo kada su oni sjeli da bi sravnili i podmirili račune! Cijeli se opis tog događaja može naći u knjizi mog brata “Božanske igre Bala Saija – The Divine Games of Bala Sai”. Kada im je dobavljač namirnica rekao da je on dostavio namirnice samo jedanput s time što mu je iznos bio plaćen unaprijed, oni su bili zapanjeni. Odakle su stigle sve ostale namirnice? Dobavljač je otišao, a da nije tražio nikakvo dodatno plaćanje. Zatim su kuhari izvijestili da, na njihovo opće iznenađenje, kada je hranu trebalo pripremiti jednu za drugom, bilo ih je strah da će prve namirnice koje su bile dostavljene isčeznuti u trenutku. Kada je počelo dolaziti više ljudi no što je bilo očekivano, oni su odlučili da će o tomu izvijestiti oca, ali namirnice su se naprosto počele pojavljivati iz vreće bez dna. Košare sa cvijećem su stizale, a donosili su ih seljani. Isto tako je velik broj pomagača dao svoj doprinos, tako da su cvjećari otišli, a da nisu zahtijevali više novca. Mnogi drugi snabdjevači i pomagači rekli su da su dobili svoj novac, iako im moj brat i upravitelj nisu ništa

isplatili. Otac je imao malu zalihu spremljenu za moje vjenčanje. Po završetku tako veličanstvenog vjenčanja, s neograničenim količinama ukusne hrane i veličanstvenim pripremama, ocu je još uvijek ostala poprilična svota novca u novčaniku! On nije posudio niti novčića od rođaka i prijatelja, niti je uzeo veliki zajam. Nije li najveći dar milost našeg Gospoda Saija? Do dana današnjeg mi ne znamo na koji je način On isplatio novac mnogim dobavljačima i pomagačima. Tako da bismo i te primatelje trebali smatrati kao one koji su imali veliku sreću jer su primili isplatu od Gospoda univerzuma. Svatko je, na ovaj ili onaj način, primatelj Njegove neizmjerne milosti, bez ikakvog izuzetka. Potrebno je zabilježiti takve velike događaje i pohraniti te trenutke zauvijek u sjećanju, ne samo za članove obitelji i prijatelje, već i za cijeli svijet. Oni dokazuju kako je velika ljubav Boga za svako ljudsko biće, jer su svi Njegova djeca, Njegovi baštinici božanskosti.

Svami je prosuo neizmjernu milost na našu obitelj i pružio nam je zlatnu priliku da budemo svjedoci brojnim takvim slučajevima, mnogim čudima, mnogim božanskim igrama – *līlā*, pored pjesama, priča, razgovora - i najviše od svega – blizine s Njim koju smo kao obitelj imali tako dugo vremena.

Naš Gospod milosti, Njegov dolazak do našeg sela Kuppam, ostanak kod nas i obavljanje vjenčanja na tako veličanstveni način je nešto što je toliko neobično, divno i vrhunsko kada se radi o našoj obitelji. Zadivljujuće je da je Svami proširio tu milost jedinstvenog “vjenčanja” i na moje unuke i njihove roditelje! On je odigrao svoju ulogu, predstavljajući nevjerojatnu cjelovitost i poštovnje, podarujući svoju prirodenu dobrotu ispunjenu ljubavlju na sve i svakoga od nas – i On je ispunio svoje obećanje na svaki mogući način i najbolje moguće kako bi svakoga uvukao u radost koja će ih preplaviti. To je najvrjedniji dar koji je potrebno čuvati uvijek i zauvijek – za sva vremena. Uz duboku zahvalnost mi se klanjamo pred Njegovim svetim stopalima s potpunom predanošću, posvećenošću i povjerenjem. Ja ponizno predajem ovaj osobni događaj pred lotosna stopala našeg velikog i milostivog Gospoda milosrđa!

gospođa Kuppam Vijayamma autorica je poznate knjige “Anyatha Saranam Nasti” i mnogih drugih knjiga o Bhagavānu Babi

Iz naših arhiva

ČOVJEK ŽIVI DA BI UPOZNAO BOGA

Čovjek je istinsko Sebstvo – *ātman* koje je izvan granica njegova uma. Istinsko Sebstvo nema ni početak ni kraj. Um, osjetila i tijelo podložni su propadanju ili razvoju svakog trenutka i na kraju se raspadaju i umiru. Čovjek polaže vjeru u instrumente istraživanja i iskustvo koji su površni i tako si uskraćuje vrhovno blaženstvo – *ānanda* koje je prirođeno istinskom Sebstvu. Kao sunce sakriveno oblacima, kao žeravica prekrivena pepelom i mrežnica oka na koju se navukla siva mrena, kao površina vode prekrivena mahovinom, svjesnost čovjeka debelo je obložena njegovim sklonostima i nesklonostima. Kako onda može sjaj istinskog Sebstva – *ātman* probiti kroz nju?

Dobro čuvano blago

Tijelo čovjeka je spremnik oblikovan tako da u sebi čuva dragocjeno blago. Legende govore da kobre štite sakriveno blago. Ime kobre koja priječi pristup dragocjenom blagu sakrivenom u čovjeku je ja – *aham*, očaranost samim sobom ili onime što posjeduje. Da bi dosegao ili obnovio blago istinskog Sebstva – *ātman*, čovjek prvo treba uništiti zmiju egoizma – *aham*. Rijeka je sastavni dio, djelić mora, ona postiže ispunjenje kada se vrati u more i sjedini se sa svojim izvorom. Ribe su dio vode. One žive u vodi i umiru kada im ponestane vode. Dijete je dio majke. Ono ne može preživjeti odvojeno od svoje majke. Grana je dio drveta. Ako se otpili od drveta, ona će uvenuti i posušiti se. Čovjek je dio – *amsa* Boga. On ne može preživjeti bez Boga. On živi zbog potrebe da upozna Boga, svoj izvor. U Bhagavadgīti Gospod objavljuje “sva su ljudska bića dio – *amsa* Mene. Ja sam u njima kao vječno istinsko Sebstvo - *ātman*”.

Čovjek živi za visoke ciljeve, a ne da udovoljava svakom zahtjevu instinkta ili poriva kao što to čini životinja. Isto se tako treba dovesti u položaj gospodara, a ne puzati poput roba. On ima pravo objaviti “Ja sam Šiva - *śivoham*” i “Ja sam neumanjiva punina - *achyuta*”, “Ja sam blaženstvo – *ānanda*”. Čim on postane svjestan svoje stvarnosti, lanci koji ga sputavaju, kako oni željezni tako i oni zlatni, spadaju i on postiže oslobođenje – *mokša*.

Usmjerite svoje umove prema Bogu. Ponavljanje imena Gospoda bilo je propisano kao duhovna vježba da bi čovjek skrenuo svoj um od svjetovnih stvari. Ako vi posvetite ovu cijelu noć Sivarathrija misleći na Gospoda, vaši će umovi doživjeti preobrazbu čak iako niste u stanju doseći najvišu razinu “naduma”. Uvijek imajte na umu trostruko obilježje Boga: istina – *satya*, znanje – *jñānam*, vječnost – *anantam* Brahma. Težite da postignete vrhovni cilj čovjeka.

izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Sivarathrija

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

TRINIDAD I TOBAGO

Dobrovoljci Sathya Sai međunarodne organizacije (SSMO) iz Trinidada i Tobaga pod vodstvom članova Pasea Sathya Sai centra neumorno su radili kako bi pružili pomoć stanovnicima otoka Dominica koji je bio teško pogođen naletom orkana Maria u rujnu 2017. godine. Prvoga listopada 2017. godine više od 500 dobrovoljaca spakiralo je 5000 kutija s prehrambenim artiklima i svakodnevnim potrepštinama za žitelje pogođenog područja. Osmoga listopada 2017. godine osam paleta s hranom i 140 paleta s galvaniziranim pokrivačima za krov, generatorima, drvom za loženje, prehrambenim artiklima velikog volumena, svjetiljkama, nepromočivim ceradama, odjećom, čašama, sredstvima za pranje ruku, kantama, metlama, žiletima, uz 2900 paketa vode i 200 madraca poslano je u Dominicu brodom koji je privatno unajmio Pasea centar. Desetoga listopada 2017. godine 22 dobrovoljca su istovarila brod, prenijela 1000 kutija na pet kamiona i krenuli u 7.00 sati sljedeće jutro kako bi pomoć podijelili u najteže pogođenim selima.

RUSIJA

Grupa od 162 Sathya Sai dobrovoljca iz pet zemalja osigurali su medicinski kamp i druge usluge u regiji Sverdlovsk u Rusiji početkom kolovoza 2017. godine. Medicinski tim od 64 člana, među kojima je bilo 25 liječnika što su pokrivali 14 specijalističkih područja, zajedno sa 17 prevoditelja, pružili su usluge za više od 3800 bolesnika iz sedam sela. Dobrovoljci su isto tako podijelili troja invalidska kolica i više od 900 pari naočala. Graditeljski tim s radošću je obavio popravke na dvije škole u gradu, na zgradi Palače za kulturu i zabavu i na zgradi regionalne

poliklinike. Pored toga, oni su pokrenuli obnovu trga Palace Square i uređenje parka koji se nalazi pored Palače za kulturu i razonodu. Učitelji su održali nastavu za više od 130 djece tijekom pet dana. Tim učitelja organizirao je 25 kreativnih radionica, osam seminara za javnost i 26 psiholoških konzultacija.

ITALIJA

21. rujna 2017. godine nekoliko dobrovoljaca iz Italije sudjelovalo je u obilježavanju 30. obljetnice Trke za mir – Peace Run u Rimu, kako bi promovirali mir i unutarnju svjesnost koji nisu samo suprotnost ili protuotrov ratu. SSMO Italije organizirala je ovogodišnje događanje kako bi podigla svjesnost javnosti o važnosti unutarnjeg mira. Oko 7000 tematskih crteža koje su izradila djeca iz cijelog svijeta bilo je izloženo u Koloseju u Rimu.

SRI LANKA

Hospicij za oboljele od karcinoma Sri Sathya Sai Suva Sevana Cancer Hospice otvoren je 6. srpnja 2002. godine kako bi se pružale usluge potrebitim i napuštenim bolesnicima od karcinoma. Od otvaranja hospicija, više od 450 bolesnika u krajnjem stadiju bolesti primilo je skrb punu ljubavi i suosjećanja u toj ustanovi u kojoj djeluju dežurni liječnik koji provodi stalni nadzor, tri liječnika i sedamnaest članova osoblja. Sathya Sai dobrovoljci redovito posjećuju štićenike hospicija, poslužuju im obroke koje su pripremili kod kuće, pjevaju bhajane i pričaju im s puno ljubavi o svojim iskustvima s Bhagavānom Sri Sathya Sai Babom.

INDIJA

Himachal Pradesh: Zahvaljujući božanskoj milosti Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, neprekidno pjevanje – *akhanda bhajana* u trajanju od 92 sata priređeno je u Anand Vilas u Shimli od 18.00 sati 1. listopada do 14.00 sati 5. listopada 2017. godine. Ova sveta tradicija pokrenuta je 1998. godine povodom proslave Svamijevo 78. rođendana u trajanju od 78 sati. Ona se nastavlja i dalje, s time da se pjevanje produžuje za jedan sat svake godine i nastaviti će se održavati i u godinama koje dolaze. Sva brda u okolini Anand Vilas odjekivala su vibracijama duhovnosti. Poklonici iz svih dijelova države Himachal Pradesh stigli su nakon dugog putovanja preko brdovitog terena samo da bi sudjelovali s puno predanosti i posvećenosti u ovome programu.

Kerala: Zahvaljujući Svamijevoj milosti, Sai organizacija iz okruga Palakkad usvojila je selo Karinnalappallam u okviru programa uključivanja sela – Sathya Sai

Village Integrated Programme, u kojem se provode programi vezani uz razvoj sela. U selu je pokrenuto pet centara za izvođenje programa bal vikas, Centar za zapošljavanje i osposobljavanje mladih i Sathya Sai društveni centar. S ciljem pomoći studentima kojima slabije ide učenje, utemeljen je centar za pomoć u učenju. Pokrenuto je tjedno održavanje Narayana seve, pjevanja bhajana i satsanga. Pedeset seljana redovito uči pjevati Vede, a provjera krvnog tlaka i dijagnosticiranje ostalih bolesti kao dio preventivne zdravstvene zaštite provodi se po svim kućama. Redovito se održavaju mjesečni kulturni susreti seljana i program za razvijanje vještina polaznika škole. Sagrađena je kuća u čiju je izgradnju uloženo 350 tisuća rupija, a koja je darovana potrebitoj obitelji u selu. Organiziraju se redoviti kampovi za mlade, a velik broj seljana počeo je posjećivati Prasanthi Nilayam kako bi tamo provodili služenje - *Prasanthi seva*.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

SUSRET VEZA LJUBAVI - PREMA BANDHAM 2018. GODINE

Velik broj bivših polaznika – *alumni* Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža, Sri Sathya Sai osnovne škole i Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje došlo je u Prasanthi Nilayam na proslavu Nove godine 2018. da bi iskazali svoje poštovanje i zahvalnost svom božanskom učitelju Sadguruu, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Bivši su polaznici proslavljali svoj godišnji susret Veza ljubavi – *prema bandham* tri dana, 30. i 31. prosinca 2017. godine i 1. siječnja 2018. godine i izveli glazbene i kulturne programe tijekom sva tri dana.

Program poklonstvene glazbe “Sai Swar Sandhya”

Bivši polaznici glazbenog koledža bili su prvi koji su izveli splet melodija pod nazivom “Sai Swar Sandhya” koji je obuhvaćao dobro poznate i vječne poklonstvene pjesme iz Hindustana i Prasanthija. Započevši svoju izvedbu s pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši “Vighna Vinashaka Lambodara”, oni su ispunili cijeli prostor poklonstvenim žarom. Nastavili su produhovljenim izvođenjem pjesama kao što su “Aao Sab Mikar Gayen Sathyam Sivam Sundaram” i “O Nesthama Priyamaina Bandhama – O, moj voljeni prijatelju i moj vječni pratitelju”. Po završetku nastupa slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija*.

Predstava “Mataram Pitaram Pujyeth”

U okviru susreta Veze ljubavi – *prema bandham* bivši polaznici Sri Sathya Sai osnovne škole odigrali su tematsku predstavu pod nazivom “Mataram Pitaram Pujyeth – Štujte svoju majku i oca” 31. prosinca 2017. godine. Posvećujući program svojim roditeljima koji su ih doveli Svamiju, bivši su polaznici izrazili svoju ljubav i zahvalnost Svamiju na Njegovom vodstvu punom ljubavi i beskrajnoj milosti koju im je pružao tijekom njihovih studentskih dana u Sri Sathya Sai osnovnoj školi. Uz prizore osnovne škole koji su se mogli vidjeti na velikim LED ekranima, bivši su se studenti rado prisjetili starih dana i svog školovanja kao zlatnog razdoblja života.

Novogodišnji program

Program koji je održan 1. siječnja 2018. godine, na dan proslave Nove godine, započeo je u 8:20 sati veličanstvenim nastupom sveučilišnog orkestra Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Iskazujući dobrodošlicu novoj godini veselom instrumentalnom glazbom, orkestar je sveukupno odsvirao jedanaest glazbenih točaka. Nakon toga slijedilo je izgovaranje 108 Saijevih imena – *Sri Sathya Sai aštotaraśatanāmālī*. Cijela je Sai Kulwant dvorana odzvanjala Božjim imenom dok su svi okupljeni poklonici i studenti zajedno izgovarali imena.

Jedan bivši polaznik Instituta, gospodin Venkataramani Suresh se nakon toga obratio okupljenima. Iskazujući svoju zahvalnost Svamiju što je vodio studente i doveo do njihove preobrazbe, uvaženi je govornik primijetio da je Svamijeva blizina bila najveća sreća za Njegove studente. Pozivajući studente da razviju bezuvjetnu predanost, on je rekao da je cilj svih Sai studenata Svami, Svami i samo Svami. Slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija*.

Večernji je program započeo dolaskom povorke bivših studenata koji su umarširali u Sai Kulwant dvoranu s prekrasnom fotografijom Bhagavāna postavljenom pod lijepo ukrašenim baldahinom i iskazali svoje poštovanje Bhagavānu. Bivši su studenti nakon toga izveli prekrasan glazbeni program u obliku orkestralne glazbe. Odsvirali su neke od rado slušanih *bhajana* kao što su “Hara Hara Sankar Sambho Sadasiva”, “Humko Tumse Pyar Kitna”, “Murali Krishna Mukunda Krishna”, a izvedbi svakog *bhajana* prethodila je recitacija s pričom o njihovim bliskim susretima s Bhagavānom.

Posljednja točka programa bila je predstava pod nazivom “Idealna braća” koju su odigrali bivši polaznici Instituta. Temeljena na priči iz Rāmāyane, predstava je oslikala blisku vezu ljubavi između Rāme i Njegove troje braće i naglasila da su se sva Rāmīna braća ponašala na uzoran način iskazujući duboku ljubav i poštovanje prema Rāmi. Slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija*, čime je i završio program Veza ljubavi – *prema bandham*.

NACIONALNA KONVENCIJA BAL VIKAS POLAZNIKA I SUSRET BIVŠIH POLAZNIKA

Peta nacionalna konvencija polaznika programa bal vikas - skupina 3 i 10. susret bivših polaznika programa bal vikas organizirani su u Prasanthi Nilayamu od strane Sri Sathya Sai Seva organizacije 6. i 7. siječnja 2018. godine. Gotovo 3000 sudionika, među kojima su bili studenti, bivši polaznici i učitelji došlo je da bi sudjelovalo u ovom važnom događaju.

Program 6. siječnja 2018. godine započeo je u 8:00 sati pjevanjem Veda u izvedbi polaznika programa bal vikas iz Sikkima, nakon čega je slijedila pjesma dobrodošlice koju su otpjevali bivši polaznici programa bal vikas iz države Odisha kako bi pobudili božansku prisutnost Bhagavāna Babe.

Nakon toga se gospodin N. Ramani, nacionalni potpredsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije obratio okupljenima. Govoreći o programu bal vikas kao o otvorenom učilištu za djecu iz svih zemalja, vjera i rasa, gospodin Ramani je primijetio da obrazovanje u okviru programa bal vikas osigurava najvišu kvalitetu života za sve one koji mu se pridruže. Po završetku svog govora gospodin Ramani je predstavio CD s poklonstvenim pjesmama koji je priredila Sai organizacija iz država Madhya Pradesh i Chhattisgarh. Narodni ples iz država Andhra Pradesh i Telangana, na glazbu poznate pjesme “Jai Jai Jai Vijayee Bhava”, nakon toga su izveli dječaci koji polaze program bal vikas u te dvije države. Jutarnji dio programa završio je u 9:30 sati izvođenjem *aratija* nakon kratkog programa *bhajana* koje su vodili polaznici programa bal vikas.

Večernji dio programa započeo je u 16:30 sati pjevanjem vedskih himni u izvedbi polaznika programa bal vikas iz države Tamil Nadu. Nakon toga je gospođa Kamala Pandya, nacionalna koordinatorica za žene u Sri Sathya Sai Seva organizaciji održala poticajni govor. Govoreći o programu bal vikas kao o najvećem nasljeđu koje je Bhagavān ostavio čovječanstvu, uvažena je guvernica

primijetila da program predstavlja putovanje do savršenstva i da je on jedina nada za svijet koji razdiru sukobi. Zatim su dva kratka govora održali bivši polaznici programa bal vikas. Govornici su podijelili svoja iskustva vezana uz obrazovanje u okviru programa i naveli kako on može dovesti do preobrazbe u društvu kroz preobrazbu pojedinca. Kompendium “Sri Sathya Sai Bal Vikas: jedini tračak nade za čovječanstvo” predstavljen je nakon toga, uz dodjelu nagrada za izvrsnost u postignućima odabranim bivšim polaznicima programa.

Uslijedila su dva glazbena programa. Prvo su djevojke, bivše polaznice programa bal vikas iz država Madhya Pradesh i Chhattisgarh, zaokupile pažnju okupljenih izvedbom poklonstvenih pjesama poput “Om Japo Bhaji Om Japo – Izgovarajte OM”, “Boliye To Meethi Boli Boliye – Uvijek izgovarajte lijepe riječi”. Nakon toga su mladići, bivši polaznici programa iz države Tamil Nadu zadivili okupljene poklonike spletom instrumentalne glazbe. Slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija*.

Program koji je održan 7. siječnja 2018. godine započeo je u 8:00 sati pjevanjem Veda u izvedbi bivših polaznika programa bal vikas iz države Odisha. Nakon toga je svečana povorka polaznika programa predvođena orkestrom Sri Sathya Sai Bal Vikas band ušla u Sai Kulwant dvoranu. Izgovaranje moćne mantre “Om Sri Sai Ram” bilo je sljedeće na programu, čemu su se pridružili svi okupljeni u Sai Kulwant dvorani. Gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije za područje cijele Indije se nakon toga obratio okupljenima. Govoreći o široko proširenoj patnji i degradaciji čovječanstva u današnjem svijetu, gospodin Pandya je primijetio kako je Sathya Sai bal vikas program jedini tračak nade za čovjeka. Polaznici programa bal vikas, rekao je on, bili su Bhagavānovi odabrani glasnici ljubavi koji će dovesti do preobrazbe u svijetu kroz ljubav i požrtvovanje. Slijedila je svečanost blagoslova i svečane podjele diploma polaznicima programa bal vikas - skupine 3, koji su završili svoje školovanje u okviru programa bal vikas u trajanju od devet godina. Glavna gošća svečanosti bila je gospođa Madhuri Duggirala, ravnateljica Google Global Campaign Operations u Indiji, koja se tom prilikom obratila studentima. Govoreći o nekim svojim osobnim iskustvima i Svamijevom dodiru milosti, uvažena je govornica čestitala polaznicima programa bal vikas podsjećajući ih da je ova podjela diploma o završenom programu veliko postignuće u njihovom životu koje im pruža priliku da služe drugima i postanu

bolji ljudi. Nakon toga su odabranim bivšim polaznicima programa podijeljene nagrade za njihova izuzetna postignuća.

Kratak, poticajni glazbeni program bio je sljedeći na programu. Prvo su bivši polaznici program bal vikas iz države Tamil Nadu odsvirali nekoliko instrumentalnih točaka da bi nakon njih bivši polaznici iz država Madhya Pradesh i Chhattisgarh zadivili okupljene izvedbom poklonstvenih pjesama i to “Sri Sai Tere Charanon Mein Mera Pranam – Pozdravljamo Tvoja lotosna stopala, Sai” i “Haath Badhaya Hai Mere Sai Ne – Sai je pružio svoju ruku”. *Bhajane* su vodili polaznici programa bal vikas ,a program je završio izvođenjem *aratija*.

SAI TO SAI - PROGRAM POKLONSTVENE GLAZBE

Prekrasnu izvedbu poklonstvene glazbe pružili su Sai mladi iz Sikkima 8. siječnja 2018. godine. Započevši svoj program pod nazivom “Sai to Sai – Sai Saiju” skladbom posvećenom Gospodu Ganeši u 17:00 sati, pjevači i glazbenici držali su okupljene poklonike u stanju zanosa gotovo sat vremena svojom produhovljenom izvedbom. Između ostaloga, otpjevali su: “Mere Sai Mein Aaya, Mere Baba Mein Ghar Aaya – O, Gospode Sai, ja sam došao u Tvoje boravište”, “Bolo Mein Dhundhun Kahan - Reci mi gdje bih Te trebao tražiti”, “Mayya Teri Jaijaikar – Pozdravljamo božansku majku”.

PROGRAM POKLONSTVENE GLAZBE STUDENATA IZ DRŽAVA JAMMU I KASHMIR

Produhovljeni program poklonstvene glazbe izveli su 9. siječnja 2018. godine studenti koji polaze Spring Buds High School u Ompuri u okrugu Budgam u državama Jammu i Kashmir, koji je bio sastavljen od plesne točke i pjesama iz Kašmira, među kojima su se našle: “Ilma Ke Noor Se Koi Mahroom Na Raha Jaye – Neka nikome ne bude uskraćeno svjetlo znanja” i “Yeh Mat Kaho Khuda Se Meri Mushkilen Badi Hain...In Mushkilon Se Kehdo Mera Khuda Bada Hai – Nemojte govoriti Bogu da su vaše poteškoće velike, recite vašim poteškoćama da je Bog velik”. Ukupno je 112 studenata zajedno s učiteljima došlo u okviru edukacijskog putovanja koje je organizirala Sri Sathya Sai Seva organizacija iz država Jammu i Kashmir i Punjab.

Prije glazbenog programa, okupljenima se obratio gospodin Manindera Singh, potpredsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije iz Punjaba koji je govorio o

aktivnostima nesebičnog služenja koje se provode u okviru Sai organizacija u državama Jammu i Kashmir u suradnji sa školom Spring Buds School. Obraćajući se nakon njega, gospodin Shiv Kumar Sharma, predsjednik Sai organizacije u državama Jammu i Kashmir, izrazio je dobrodošlicu studentima i osoblju škole i napomenuo da ih je božanska volja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe dovela u Prasanthi Nilayam. Dvojica studenata iz klase 10, Muskan Latif i Nazir Ahmed podijelili su s prisutnima svoja radosna i poučna iskustva stečena tijekom njihovog edukacijskog putovanja. Obraćajući se studentima ovom prigodom, gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije za područje cijele Indije, obrazložio je Bhagavānovu poruku “Voli sve služi svima” i rekao da bi obrazovanje trebalo dovesti studente na put ljubavi i služenja i omogućiti im da spoznaju svoju božansku stvarnost, što je i cilj ljudskog života. Uz nadu da će studenti postati lučonoše mira, on je pozvao sve da im u tome pomognu.

17. OBLJETNICA SSSIHMS U BENGALURU

Veličanstveni kulturni program izveli su liječnici i osoblje Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti - SSSIHMS u Whitefieldu u Bengaluruu - 21. siječnja 2018. godine i time proslavili 17. obljetnicu djelovanja bolnice. Program je započeo u 17:00 sati uvodnim obraćanjem ravnatelja bolnice dr. D. C. Sundaresha koji je okupljene upoznao s najvažnijim postignućima i novim inicijativama u bolnici, uz navođenje statističkih podataka.

Nakon toga slijedila je predstava pod nazivom “Thyagenaike Amrutatthwamanasu – Samo žrtvovanje daruje besmrtnost”. Predstava je oslikala idealnu i besplatnu zdravstvenu zaštitu što se provodi u bolnici i ukazala na načela koja leže u osnovi djelovanja bolnice, a koja je postavio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba. Neka od tih načela su: “Voli sve služi svima”, “Služenje čovjeku je služenje Bogu”, “Požrtvovnost je obilježje pravog liječnika”. Oslikana događajima iz mitoloških tekstova, predstava je uz multimedijalnu podršku LED ekrana objasnila božansku misiju, poruku i slavu Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, koji je podigao bolnicu 2001. godine. Predstava je završila dijelom video snimke Bhagavānovog govora u kojem je On pozvao sve liječnike i medicinsko osoblje da se odnose prema bolesnicima s ljubavlju i suosjećanjem. Bhagavān je svoj govor završio *bhajanom* “Chitta Chora Yashoda Ke Baal – Sin Yaśode krade srca poklonika”.

GODIŠNJI SPORTSKI I KULTURNI SUSRETI SRI SATHYA SAI OBRAZOVNIH USTANOVA

Izvješće

Odlike odvažnosti, povjerenja, jedinstva i discipline izašle su na vidjelo kada je gotovo 1800 studenata koji pohađaju Sri Sathya Sai obrazovne ustanove izvelo sportske i kulturne programe na prekrasno ukrašenom Sri Sathya Sai Hill view stadionu 11. siječnja 2018. godine. Na ovom susretu sudjelovale su sljedeće obrazovne ustanove: četiri kampusa koji pripadaju Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje - Prasanthi Nilayam, Brindavan, Anantapur i Muddenahalli, Sri Sathya Sai osnovna škola, Sri Sathya Sai viša srednja škola, Viša škola gospođe Easwaramme i Koledž za medicinske sestre i pridružene zdravstvene znanosti (Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti u Whitefieldu, Bengaluru). Jedinstveno obilježje ovoga susreta je 100% sudjelovanje studenata i učitelja. Jedinstvo i suradnja svih sudionika naglašava načelo Sri Sathya Sai sustava obrazovanja temeljenog na vrijednostima i cjelovitog obrazovanja. Događanja su se odvijala u okviru dva programa – jutarnjem i večernjem.

JUTARNJI PROGRAM

Jutarnji dio programa započeo je u 8:00 sati kada se automobil Bhagavāna Babe dovezao na Sri Sathya Sai Hill View stadion. Bio je u pratnji skupine vozača na motociklima, a dobrodošlicu mu je izrazio ženski orkestar limene glazbe iz kampusa u Anantapuru koji djeluje u okviru Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje (SSSIHL). Nakon njih je u pratnji slijedila posebna skupina koju je predvodio orkestar limene glazbe iz kampusa u Prasanthi Nilayamu, a koji pripada sveučilištu. Uslijedila je svečanost iskazivanja dobrodošlice Bhagavānu od strane prorektora SSSIHL i starijih članova obrazovnih ustanova. Slijedila je povorka sudionika od 1800 studenata koji su skladno koračali prema pozornici Shanti Vedika, iskazujući svoje pozdrave štovanom rektoru utemeljitelju.

Kampus u Prasanthi Nilayamu i Sri Sathya Sai viša srednja škola

Prva točka jutarnjeg programa bio je nastup studenata koji polaze kampus u Prasanthi Nilayamu i Sri Sathya Sai više srednje škole. Oni su izveli četiri točke, a u svakoj od njih u pozadini se nalazio veličanstveni ogromni kip Śive. Prva točka bile su gimnastičke vježbe koje su uključivale uranjanje s okretanjem, kolutove

unaprijed i unatrag i preskakanje preko prepreka, a sve su bile izvedene na trampolinu. Ogromni kotač, sljedeća točka programa, zahtijevao je vrhunsku ravnotežu i samouvjerenost. Vježbe i formacije izvođene su na strukturi koja je izgledala kao kotač koji su nadzirala i njime upravljala dva izvođača sa svake strane. Kotač je dosezao visinu od gotovo trideset i pet metara. Studenti su hodali do vrha i izvodili kolute u kotaču na svakom kraju. Usklađeni nastup pod nazivom Meteorik uključivao je studente koji su držali konopac s dvije lopte što su visjele sa svake strane. Točka se sastojala od formacija i vježbi kao što je hodanje po užetu i hodanje zavezanih očiju. Poslije te točke došle su na red akrobacije u zraku, okomiti skokovi i akrobatske vježbe te usklađeni akrobatski pokreti na podu. Žestoki jahači, masovna točka koja je prikazala razne pokrete i usklađene korake, predstavila je neke formacije koristeći crvenu i žutu boju. Nakon toga je Sinergijska skupina spretno prikazala koreografiju hip-hop koraka, uključujući akrobatske pokrete i dinamičnu izmjenu formacija. Niti jedan sportski susret nije potpun bez iskušanog i provjerenog nastupa Vještine na biciklima. Izvedene su formacije kao što je križanje uzduž i poprijeko i križanje u obliku škara, što je uključivalo veći broj bicikala. Prikaz vještina uključivao je preskakanje preko rampe, skokove kroz vatru i razbijanje stakla. Da ne bi došlo do ozljeda, bila je potrebna savršena koordinacija svih sudionika, pa je gledateljima izgledalo da je točka izvedena nesmetano. Posljednja točka programa je, čini se, pobudila najviše uspomena. U ovoj točki prikazan je život Javanaca. Kroz razne simulacije i slučajeve pravih borbi s kojima su se ti odvažni Javanci trebali suočiti kada su štitili našu zemlju, točka je naglasila osjećaj ponosa, požrtvornosti, predanosti i vrijednosti kod svih gledatelja.

Kampus u Anantapuru

Ženske studentice koje studiraju u kampusu u Anantapuru koji pripada SSSIHL priredile su vjerojatno najotmjeniji nastup na Susretu u posljednjih nekoliko godina. Prva je točka bio nastup koji je uključivao male dječje bicikle i polu-bicikle. Ta su vozila sve vratila u vrijeme s početka devetnaestog stoljeća i bila su nešto novo što se moglo vidjeti. Studentice su se vozile na njima u savršanim redovima i elegantno usklađene. Točka je predstavila hrabri i nesalomljiv duh žena. U sljedećoj točki, Vježbe s tkaninom, prikazano je tumačenje Bhagavāna Babe o “Trokutu života – Bog, čovjek i svijet”. Studentice su prikazale različite

uzorke i formacije, koristeći pri tomu dvobojnu rastezljivu tkaninu koja je predstavljala izazove svijeta, istančanu odliku prilagodljivosti žena i način kako usmjeriti svoj život prema Saiju na putu svjetla. Sljedeća točka bile su gimnastičke vježbe na strukturi koja je oscilirala. U tim su vježbama, od kojih zastaje dah, studentice demonstrirale svoju odlučnost, fleksibilnost i stabilnost. One su oblikovale raznovrsne uzorke na strukturi i pored nje. Želeći završiti jutarnji dio programa s vizualno privlačnom izvedbom, one su predstavile plesne vježbe koristeći pri tom krila koja su lelujala u punoj ljepoti, eleganciji i veličanstvenosti.

VEČERNJI PROGRAM

Večernji je dio programa započeo u 16:00 sati iskazivanjem dobrodošlice svečanoj povorci s Bhagavānom Babom koja je ušla na prostor Hill View stadiona.

Visoka škola gospođe Easwaramme

Visoka škola gospođe Easwaramme razbila je led predstavom Predajte se Bogu. Predstava je mješavina plesova i borilačkih vještina, a prikazuje putovanje čovjeka od davno izgubljene nevinosti i vremena mira na zemlji, kada su vladale istina i pravednost, a mir i ljubav našle svoj dom u svakom srcu, kada je svaka Rādhā imala svoga Kršnu i kada su posvuda prevladavali ljepota i sklad.

Priča je odvela gledatelje na putovanje od doba mira i nevinosti do današnjih dana sukoba, podjele i nesklada. Studenti su to oslikali plesom i borilačkim vještinama. Na kraju je unutarnji sukob u čovjeku doveo do potpune predanosti njegove volje, intelekta, osjećaja i poriva Bogu, a sve u nastojanju da povрати mir.

Sri Sathya Sai osnovna škola

Niti jedna izvedba na sportskim susretima ne dopire do srca više od one polaznika Sri Sathya Sai osnovne škole. Stotine malih polaznika prikazuju najšarenije i najprivlačnije točke programa. Započevši svoju izvedbu plesnom ponudom ljubavi Gospodu Saiju, oni su prikazali gimnastičke vještine i prekrasnu točku Raspjevane ptičice. Prizor mnoštva dječice koja radosno cvrkuću svom snagom na Sri Sathya Sai Hill View stadionu bio je dostojan pogleda svih bogova. Njihove ostale točke bile su: Kapljice čiste ljubavi, kada su ti mali anđeli uronili duboko u ocean ljubavi i blaženstva, Veličanstvene prikolice, kada su vozači prikolica zadivili sve svojim nevjerojatnim nastupom na kotačima, Poruka Gospoda Saija, kada su božanski glasnici objasnili poruku Gospoda Saija svojim rukama, Sai Ganas u zanosu

štovanja, ples Sai Ganas u kozmičkom ritmu i štovanju ispunjenom molitvom, Sunčeve zrake, vesele vragolije na nebeske zvukove i Vježbe na ljestvama, novi prikaz ravnoteže na ljestvama uz izvođenje zadivljujućih vježbi. Oni su svoju izvedbu završili prekrasnim Valovima ljubavi kojima su prenijeli plamenove božanske ljubavi u svako srce.

Koledž za medicinske sestre i pridružene zdravstvene znanosti

Studenti koji polaze Si Sathya Sai institut za više medicinske znanosti, Koledž za medicinske sestre i pridružene zdravstvene znanosti u Whitefieldu u Bengaluru su nakon toga izveli Božanske igre Gospoda Kršne, plesnu točku koja je prikazala lijepe događaje kao što su rođenje Gospoda Kršne, Lijepi božanski koraci - *kalyāna mardanam*, Paunov ples i Sveprisutnost – *viśvarūpa*.

Kampus iz Muddenahallija

Studenti iz kampusa u Muddenahalliu ove su godine izveli tri točke. Prva je bila Bhangra, ples iz Punjaba koji predstavlja najbolju vježbu da se postigne nadzor nad tijelom, a isto tako i umom. Pun ritma i energije, ovaj je energični ples uključivao i neke vježbe. Plesači su pjevali u zboru plešući oko bubnja – *dhal* koji je udarao u jedinstvenom ritmu plesa. Sljedeća točka programa bila Janbaaz – odvažne avanture na štulama i uz pomoć štapova za hodanje. Studenti su hodali u redovima s motkama pričvršćenim za noge, igrali igre na štulama, izvodili položaje joge i skakali naokolo s nogama u zraku. Oni su isto tako hodali po rasplamsanoj žeravici i odvažno se borili s gorućim štapovima. Zaključna točka njihovog programa bila je Poticatelji, lijepi prikaz usredotočenog, usklađenog vježbanja sa štapovima u obliku slova S kojima su izvodili beskrajne, zadivljujuće geometrijske oblike i optičke iluzije, što je stvorilo prizor kreativne ljepote.

Kampus iz Brindavana

Studenti kampusa u Brindavanu, koji pripada SSSIHL, vratili su program na domaće tlo. Kampus iz Brindavana uvijek je prikazivao kreativne izvedbe i ove godine se ponovilo isto. Oni su izveli pet točaka. Prva je bila Zorbonauti, koja je predstavljala uvođenje velike lopte u obliku mjehura, visoku energiju, puno zabave u izvođenju sporta s korištenjem bezbojne nezapaljive kapsule preko gornjeg dijela tijela. Zorbonauti su se hrvali s drugim igračima, igrali nogomet i izvodili

jedinstvene gimnastičke vježbe. Druga je točka omogućila hokejaškom timu iz Brindavana da prikažu svoje vještine s hokejskim palicama uz usklađeni prikaz nekih od stvarnih iskustava tijekom utakmice. Ples u sumrak bila je plesna točka i prikazivala je zapadnjački način plesa koji uključuje brze i oštre pokrete isprepletene s polaganim stalnim pokretima. Vješto je objedinjen s plesom Bhangra, poznatim indijskim plesom. Večernje svjetlo koje je sve više ustupalo mjesto sumraku omogućilo je da se izvede točka Illuminati, zanimljivu mješavinu plesnih pokreta i formacija ljudi koji su bili odjeveni u LED kostime. Plesni stilovi koji su prikazani bili su slobodni stil i ples u pop stilu.

Veliku završnicu dnevnog programa predstavljali su Nebeski ritmovi tijekom kojih su studenti prikazali vježbe s konopcem na visokom kranu. Odvažnost i ljubav bile su prikladne završne ponude Gospodu, kao i molitva da blagoslovi sve i svakoga kako bi bili savršena nota u Njegovom Nebeskom ritmu.

KULTURNI PROGRAMI

Kao sastavni dio Susreta studenti iz sva četiri kampusa koji pripadaju Institutu izveli su predstave 12., 13., 14. i 15. siječnja 2018. godine.

Predstava “Tu Hi Karam Tu Hi Karta”

Studenti koji polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu u Prasanthi Nilayamu izveli su predstavu pod nazivom “Tu Hi Karam Tu Hi Karta – Ti si djelovanje i Ti si onaj koji djeluje” 12. siječnja 2018. godine. Kroz priču o kiparu, predstava je pokazala kako čak i osoba koja ne vidi može prepoznati Kreatora, ali osoba koja je zaslijepljena egom ne može Ga prepoznati dok ne spozna istinu da je Bog jedini koji djeluje. Plemenita tema, zadivljujuća gluma izvođača i savršena koreografija pretvorile su predstavu u lijep događaj.

Predstava o životu sveca Purandaradasa

13. siječnja 2018. godine studenti kampusa u Brindavanu pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje zadivili su slušatelje veličanstvenim nastupom orkestra i poticajnom predstavom o slikovitom životu sveca i pjesnika Purandaradasa. Predstava je na lijep način oslikala događaj kada je neopisivo bogat ali strašno škrt Srinivas Naik doživio preobrazbu u sveca Purandaradasa zahvaljujući svojoj supruzi koja je bila oličenje vrlina. Prikazala je i neke druge

dogadaje iz njegovog života. Odlična gluma i plesovi studenata, lijepi prizori, odgovarajući kostimi i maska te realistično oslikavanje životne priče ovog velikog poklonika Gospoda Kršne pretvorili su predstavu u lijep doživljaj.

Predstava “Jedan korak”

U predvečerje Makara Sankrantija, 14. siječnja 2018. godine, studenti kampusa u Muddenahalliu koji pripada Institutu izveli su poučnu predstavu pod nazivom “Jedan korak”. Kroz priču o seoskom starješini – *sarpanch* predstava je prikazala kako Bog prosipa svoju bezgraničnu milost na čovjeka kada on učini jedan korak prema Njemu s potpunom predanošću, ostavljajući svoja loša obilježja kao što su ego, pohlepa i nepoštenje. Stvarna priča, snažni dijalozi i njihovo izvođenje, odlična gluma studenata, sve je to doprinijelo uspjehu predstave.

Predstava “Tripurantakam – Neshvatljivo putovanje”

Tematska predstava koju su izveli studenti kampusa u Prasanthi Nilayamu istražila je iskustvo stvaranja, održavanja i raspadanja kroz putovanje Sebstva, uspoređujući ga s legendom o tri grada koji su spaljeni u pepeo – *tripura dāhanam*. Putovanje je prikazano kroz različite razine postojanja – grubo, suptilno i kauzalno, dok se na kraju čovjek ne sjedini s vrhovnom božanskosti.

Prikazujući tajnovitu priču o teškoj pokori i daru koji je nakon nje slijedio, a koji su od Brahme dobila tri demonska sina Takarasura, predstava je oslikala kako je uz pomoć Gospoda Višnu Mahadev konačno uništio tri grada – *tripura*, što simbolički predstavlja ezoterično putovanje čovjeka od “ja” do ništavila, pri čemu se iskupljuje njegovo Sebstvo od tri prividne razine postojanja i postaje jedno s Bogom.

SVEČANOST PODJELE NAGRADA

Svečanost podjele nagrada povodom Susreta sporta i kulture održana je na svečani blagdan Makara Sankranti, 15. siječanj 2018. godine.

Program je započeo u 8:30 sati velikom povorkom koju su činili orkestar limene glazbe sveučilišta, skupina studenata - pjevača Veda i skupina barjaktara. Po dolasku povorke slijedio je govor gospodina B. Sai Surendranatha, predavača na poslijediplomskom studiju Odjela za trgovinu u Sri Sathya Sai srednjoj školi (SSSHSS), inače dugogodišnji poklonik Bhagavāna Babe. Njegov je govor

prikladno nosio naziv “Tri S – Sai, studenti i sport”. Nakon kratkog upoznavanja s povijesnim razvojem sportskih susreta, on je rekao da je pokretanje sportskih susreta savršen primjer nenametljivog, jedinstvenog i božanskog načina Bhagavāna Babe da poveže obrazovanje temeljeno na vrijednostima sa svjetovnim obrazovanjem.

Nakon toga su studenti iz svih kampusa pri SSSIHL i Sri Sathya Sai više srednje škole održali cijeli niz kratkih govora, kojima su okupljenima prenijeli Svamijevu poruku. Oni su govorili o tome kako su Godišnji sportski i kulturni susreti oblikovali njihov način mišljenja i njihov rast. Iz njihovih se govora mogla iščitati jedinstvenost ovog prekrasnog događaja i moćna unutarnja preobrazba do koje je došlo kod svih studenata.

Po završetku tih govora pehari rektora utemeljitelja – koji simboliziraju veliki napor uloženi od strane svake ustanove – bili su podijeljeni od strane članova Sri Sathya Sai središnje zaklade a prorektor SSSIHL je nakon toga podijelio nagrade pojedinačnim pobjednicima u SSSHSS i svakom SSSIHL kampusu u pojedinoj kategoriji.

Sljedeća točka programa bio je božanski govor Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. On je naglasio kako je glavna svrha sporta i igara jedinstvo i podsjetio je učitelje da sudjeluju u većoj mjeri. Dužnost je učitelja da vode brigu o dobrobiti studenata kako bi razvili svete misli i svete odnose, rekao je On. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin...” pjevanju kojeg su se pridružili svi okupljeni u Sai Kulwant dvorani koji su se u zboru pridružili pjevanju s velikom predanošću.

Ponudite vaše djelovanje Bogu

Spoznaja Boga je cilj i sudbina ljudskog života. Od trenutka rođenja, patnja tjera čovjeka na ovaj ili onaj način kroz život. Da bi u svim tim izazovima čovjek održao staloznost i mir, on treba voditi ispravan način života s čvrstom vjerom u Boga. Nema potrebe odbacivati uobičajene dužnosti studenta ili kućedomaćina, ali sve učinjeno treba činiti kako ponudu Bogu. Na taj način svako djelovanje postaje posvećeno.

Baba

